

DECIZIA NR. 2132 / 2018
privind soluționarea contestației formulate de
domnul **XY**
înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. x/27.08.2018

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov - Serviciul soluționare contestații 2 a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice X – Serviciul Evidență Plătitori Persoane Fizice prin adresa nr. x/13.08.2018, înregistrată la D.G.R.F.P. Brașov sub nr. x/27.08.2018, cu privire la contestația formulată de către domnul XY, CNP x, cu domiciliul în loc. X, str.x, nr.x, ap.x, jud. X.

Obiectul contestației, înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice X sub nr. x/03.08.2018, îl constituie următoarele titluri de creanță:

- Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. x/31.12.2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X, comunicată în data de 05.02.2018, prin care s-au stabilit dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de **x lei**, astfel:

- dobânzi aferente impozitului pe venit	x lei
- dobânzi aferente diferenței de impozit anual de regularizat	xx lei
- dobânzi aferente CASS	xxx lei
- dobânzi aferente CASS de regularizat	xxxx lei
- penalități aferente CASS de regularizat	xxxxx lei

- Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. y/10.07.2018 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X, comunicată în data de 20.07.2018, prin care s-au stabilit dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de **y lei**, astfel:

- dobânzi aferente impozitului pe venit	y lei
- penalități aferente impozitului pe venit	yy lei
- dobânzi aferente diferenței de impozit anual de regularizat	yyy lei
- penalități aferente diferenței de impozit anual de regularizat	yyyy lei
- dobânzi aferente CASS	yyyyy lei
- dobânzi aferente CASS de regularizat	v lei
- penalități aferente CASS de regularizat	vv lei

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 270 (1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, în raport cu comunicarea Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.y/10.07.2018 în data de 20.07.2018 conform confirmării de primire existente în copie la dosarul cauzei, contestația fiind depusă la sediul Administrației Județene a Finanțelor Publice X în data de 03.08.2018 conform ștampilei acestei instituții.

Cu privire la Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. x/31.12.2017 se reține că a fost comunicată petentului în data de 05.02.2018, prin Poșta Română, conform confirmării de primire existente în copie la dosarul cauzei, contestația fiind înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice X în data de 03.08.2018 conform ștampilei acestei institutii, astfel contestația nu este depusă în termenul legal prevăzut de art.270 alin.(1) din Legea nr.207/2015.

Constatând că în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268 alin. (1), art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov este investită să soluționeze contestația formulată de domnul XY.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I. Domnul XY, prin contestația înregistrată la AJFP X sub nr. x/03.08.2018 contestă Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.x/31.12.2017 respectiv Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.y/10.07.2018 , solicitând admiterea contestației și anularea deciziilor atacate pentru motivul că acestea sunt netemeinice și nelegale.

Petentul menționează că prin Încheierea civilă nr.x/12.07.2018 pronunțată de Judecătoria X, în dosar nr.x/x/2018 a fost admisă contestația la executarea silită pentru suma de zzz lei, iar conform Deciziei nr.x/2013 și a Deciziei x/2013 emise de Tribunalul X fiscal are de plată suma de vvvv lei.

Contestatorul susține în continuare că conform Deciziei civile nr.x/2017 emisă de Tribunalul X organul fiscal mai are o datorie în valoare de zz lei, astfel organul fiscal acumulând o datorie totală către petent în sumă de ww lei.

Conform Declarației de plăți anticipate pentru anul 2018 are de achitat d lei cu titlu de impozit,câte b lei pe trimestru,dar având în vedere datoria fiscalului către el nu are de gând să plătească această sumă.

II. Prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.x/31.12.2017, Administrația Județeană a Finanțelor Publice X - Serviciul Evidența pe Plătitor Persoane Fizice ca urmare a neachitării la scadență a obligațiilor de plată principale, a stabilit în sarcina domnului XY de plată suma de x lei în temeiul art. 98 lit. c și art. 173 alin.(5) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Din anexa la decizia nr. x/31.12.2017, rezultă că suma de x lei reprezintă dobânzi și penalități de întârziere calculate pe perioada 12.10.2017 – 31.12.2017 pentru neplata debitelor, astfel:

- dobânzi aferente impozitului pe venit	x lei
- dobânzi aferente diferenței de impozit anual de regularizat	xx lei
- dobânzi aferente CASS	xxx lei
- dobânzi aferente CASS de regularizat	xxxx lei
- penalități aferente CASS de regularizat	xxxxx lei

Documentele care au stat la baza calculării accesoriilor contestate sunt următoarele:

- Decizie de impunere plăți anticipate nr.x/06.07.2017
- Decizie de impunere nr.x/25.02.2012
- Decizie de impunere plăți anticipate nr.x/01.10.2012
- Doc. CASS nr.x/30.06.2012
- Doc.CASS nr.x/21.12.2012
- x/08.08.2017

Prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.y/10.07.2018, Administrația Județeană a Finanțelor Publice X - Serviciul Evidența pe Plătitor Persoane Fizice ca urmare a neachitării la scadență a obligațiilor de plată principale, a stabilit în sarcina domnului XY de plată suma de y lei în temeiul art. 98 lit. c și art. 173 alin.(5) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Din anexa la decizia nr. y/10.07.2018, rezultă că suma de y lei reprezintă dobânzi și penalități de întârziere calculate pe perioada 31.12.2017 – 10.07.2018 pentru neplata debitelor, astfel:

- dobânzi aferente impozitului pe venit	y lei
- penalități aferente impozitului pe venit	yy lei

- dobânzi aferente diferenței de impozit anual de regularizat	yyy lei
- penalități aferente diferenței de impozit anual de regularizat	yyyy lei
- dobânzi aferente CASS	yyyyy lei
- dobânzi aferente CASS de regularizat	v lei
- penalități aferente CASS de regularizat	vv lei

Documentele care au stat la baza calculării accesoriilor contestate sunt următoarele:

- Decizie de impunere plăți anticipate nr.x/14.03.2016
- Decizie de impunere plăți anticipate nr.x/06.07.2017
- Decizie de impunere nr.x/03.10.2017
- Decizie de impunere nr.x/29.10.2017
- Decizie de impunere nr.x/25.02.2012
- Decizie de impunere plăți anticipate nr.x/01.10.2012
- Decizie de impunere plăți anticipate nr.x/06.03.2013
- Decizie de impunere plăți anticipate nr.x/07.03.2014
- Decizie de impunere plăți anticipate nr.x/16.03.2015
- Doc.CASS x/30.06.2012
- Doc.CASS x/21.12.2012
- x/08.08.2017

III. Luând în considerare constatările organelor fiscale, susținerile contestatorului, documentele aflate la dosarul cauzei precum și prevederile actelor normative în vigoare, se rețin următoarele:

1. Cu privire la Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.x/31.12.2017 privind suma de x lei reprezentând dobânzi și penalități de întârziere, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov prin Serviciul soluționare contestații 2 se poate investi cu analiza pe fond a contestației în condițiile în care contestatorul nu a respectat termenul legal de exercitare a căii administrative de atac.

În fapt, domnul **XY** cu domiciliul în mun. X, str.x, nr.x, ap.x, jud.X, a formulat contestație împotriva Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. x/31.12.2017. Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. x/31.12.2017 a fost comunicată petentului în data de **05.02.2018** conform confirmării de primire anexată în copie la dosarul contestației.

Contestația formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. x/31.12.2017 a fost depusă la data de **03.08.2018** la sediul Administrației Județene a Finanțelor Publice X fiind înregistrată sub nr. x/03.08.2018, conform ștampilei acestei instituții.

Termenul legal de depunere a contestației formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.x/31.12.2017 era **23.03.2018**.

În drept, art. 270(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, reglementează termenul de depunere a contestației, potrivit căruia:

„(1) Contestația se depune în termen de 45 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii.”

De asemenea, art. 75 din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevede:

„Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Codul fiscal, de Codul de procedură fiscală, precum și de alte dispoziții legale aplicabile în materie, dacă legislația fiscală nu dispune altfel, se calculează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă, republicat.”,

iar art.181 din Legea 134/2010 privind Codul de procedură civilă ,republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede :

„ Calculul termenelor

(1) Termenele, în afară de cazul în care legea dispune altfel, se calculează după cum urmează:

1. când termenul se socotește pe ore, acesta începe să curgă de la ora zero a zilei următoare;

2. când termenul se socotește pe zile, nu intră în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua când acesta se împlinește;

3. când termenul se socotește pe săptămâni, luni sau ani, el se împlinește în ziua corespunzătoare din ultima săptămână ori lună sau din ultimul an. Dacă ultima lună nu are zi corespunzătoare celei în care termenul a început să curgă, termenul se împlinește în ultima zi a acestei luni.

(2) Când ultima zi a unui termen cade într-o zi nelucrătoare, termenul se prelungește până în prima zi lucrătoare care urmează.

Art. 182 Împlinirea termenului

(1) Termenul care se socotește pe zile, săptămâni, luni sau ani se împlineste la ora 24,00 a ultimei zile în care se poate îndeplini actul de procedura.

(2) Cu toate acestea, dacă este vorba de un act ce trebuie depus la instanța sau într-un alt loc, termenul se va împlini la ora la care activitatea încetează în acel loc în mod legal, (...).”

Aceleași dispoziții se regăsesc și la pct. 3.7 din Ordinul președintelui ANAF nr.3741/2015 privind aprobarea instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

În temeiul acestor prevederi legale se reține că termenul de depunere a contestației prevăzut la art. 270(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, are caracter imperativ și începe să curgă de la data comunicării deciziei contestate. În speță data comunicării potrivit art. 47 (2) din Legea nr. 207/2015, republicată, deciziei contestate a fost **05.02.2018** :

„Art.47 Comunicarea actului administrativ fiscal

(2) **Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie poate fi comunicat fie prin poștă** potrivit alin. (3) - (7), fie prin remitere la domiciliul fiscal al contribuabilului/plătitorului ori împuternicitului sau curatorului acestuia potrivit alin. (8) - (12), fie prin remitere la sediul organului fiscal potrivit alin. (13), iar actul administrativ fiscal emis în formă electronică se comunică prin mijloace electronice de transmitere la distanță potrivit alin. (15) - (17).

(3) **Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie se comunică contribuabilului/ plătitorului ori împuternicitului sau curatorului acestora, la domiciliul fiscal, prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.”**

Astfel, potrivit prevederilor legale invocate, decizia contestată a fost comunicată la data de **05.02.2018**, care reprezintă data de la care începe să curgă termenul de 45 de zile și se sfârșește în data de **23.03.2018** , inclusiv , ultima zi de depunere a contestației fiind **23.03.2018** .

Din datele existente la dosarul cauzei reiese că domnul XY a depus contestația la data de 03.08.2018, după 179 zile de la comunicarea deciziei, deci peste termenul de 45 de zile prevăzut de art. 270(1) din Legea nr.207/2015, privind Codul de procedură fiscală, republicată, încălcând astfel dispozițiile imperative referitoare la termenul de depunere.

În aceasta situație, în speță devin incidente prevederile art.276 alin.(6) din Legea nr.207/2015, republicată, unde referitor la soluționarea contestației se arată:

„Organul de soluționare competent se pronunță mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar, când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se mai procedează la analiza pe fond a cauzei,” nerespectarea termenului de depunere a contestației fiind o excepție de procedură așa cum este prevăzut la pct.9.4 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015.

Se reține că neexercitarea căii de atac în termenul legal atrage decăderea, astfel încât domnul XY a pierdut dreptul procedural de soluționare a contestației pe fond , ca urmare a neexercitării dreptului de contestare în interiorul termenului statornicit de lege .

Speței îi sunt aplicabile și prevederile art.185 alin.(1) din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civil, care stipulează:

“Art. 185 Nerespectarea termenului. Sancțiuni

(1) Când un drept procesual trebuie exercitat într-un anumit termen, nerespectarea acestuia atrage decăderea din exercitarea dreptului, în afară de cazul în care legea dispune altfel. Actul de procedură făcut peste termen este lovit de nulitate.”

Potrivit doctrinei, decăderea are ca efect principal stingerea tuturor posibilităților de punere în valoare a dreptului neexercitat în termenul legal.

Întrucât contestatorul nu a respectat condițiile procedurale impuse de Legea nr.207/2015, republicată, privind Codul de procedură fiscală, cu privire la termenul de depunere a contestației, depășind termenul de contestare de 45 de zile deși la finalul deciziei atacate emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X s-a precizat calea de atac pe care o are la dispoziție și termenul în care o poate exercita, a decăzut din dreptul de a-i fi soluționată pe fond contestația, astfel urmează a se **respinge contestația ca nedepusă în termen** potrivit art. 280(1) din Legea nr.207/2015, privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede:

„Art. 280 Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația se respinge fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.”

Nerespectarea termenului de depunere a contestației reprezintă o excepție de procedură așa cum este prevăzut la pct.9.4 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobată prin Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015.

Prin urmare, se reține că efectul juridic al decăderii, sancțiune prevăzută pentru nerespectarea termenului de 45 de zile de la comunicarea actului atacat, este acela al pierderii dreptului contestatorului de a-i fi analizate pretențiile pe fondul cauzei.

Potrivit pct.12.1. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015,

„Contestația poate fi respinsă ca:

a) nedepusă la termen, în situația în care aceasta a fost depusă peste termenul prevăzut de lege;”

2. Referitor la dobânzile și penalitățile de întârziere în valoare totală de y lei, cauza supusă soluționării este dacă domnul XY datorează accesoriile calculate prin decizia contestată, în condițiile în care acestea se calculează de la data scadenței și până la data plății debitului, inclusiv, iar contestatarul nu a achitat în termenul legal debitele stabilite.

În fapt, Administrația Județeană a Finanțelor Publice X, a emis Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.y/10.07.2018, prin care a stabilit în sarcina domnului XY accesorii în sumă totală de y lei pentru neachitarea la termenul de scadență a debitelor sau plata cu întârziere a obligațiilor fiscale reprezentând impozit pe venit, diferențe de impozit anual de regularizat, CASS și CASS de regularizat, astfel:

- dobânzi aferente impozitului pe venit	y lei
- penalități aferente impozitului pe venit	yy lei
- dobânzi aferente diferenței de impozit anual de regularizat	yyy lei
- penalități aferente diferenței de impozit anual de regularizat	yyyy lei
- dobânzi aferente CASS	yyyyy lei
- dobânzi aferente CASS de regularizat	v lei
- penalități aferente CASS de regularizat	vv lei

În drept, potrivit prevederilor art. 1, art. 21, art. 22, art. 93, art. 95, art. 152 și art. 154 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„Art. 1 – (11) creanță fiscală principală - dreptul la perceperea impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale, precum și dreptul contribuabilului la restituirea sumelor plătite fără a fi datorate și la rambursarea sumelor cuvenite, în situațiile și condițiile prevăzute de lege;

(12) creanță fiscală accesorie - dreptul la perceperea dobânzilor, penalităților sau majorărilor aferente unor creanțe fiscale principale, precum și dreptul contribuabilului de a primi dobânzi, în condițiile legii; [...]”

„Art. 21 - (1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impozitare care le generează sau în momentul la care contribuabilul/plătitorul este îndreptățit, potrivit legii, să ceară restituirea.

(2) Potrivit alin. (1), se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată sau dreptul contribuabilului/plătitorului de a solicita restituirea.”

„Art. 22 Stingerea creanțelor fiscale

Creanțele fiscale se sting prin plată, compensare, executare silită, scutire, anulare, prescripție, dare în plată și prin alte modalități prevăzute expres de lege.”

„Art. 93 - (1) Stabilirea creanțelor fiscale reprezintă activitatea de determinare a materiei impozabile, de calculare a bazei de impozitare și a creanțelor fiscale.

(2) Creanțele fiscale se stabilesc astfel:

a) prin declarație de impunere, în condițiile art. 95 alin. (4) și art. 102 alin. (2);

b) prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

„Art. 95 - (1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent.

(2) Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta stabilește sau modifică baza de impozitare ca urmare a unei verificări documentare, a unei inspecții fiscale ori a unei verificări a situației fiscale personale, efectuate în condițiile legii. [...]

(6) Decizia de impunere și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie și înștiințări de plată, de la data comunicării acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plată.”

”Art. 98 Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere

Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

- a) deciziile privind soluționarea cererilor de rambursare de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind soluționarea cererilor de restituiri de creanțe fiscale;*
- b) deciziile referitoare la bazele de impozitare;*
- c) deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii;**

„Art. 152 - (2) Colectarea creanțelor fiscale se face în temeiul unui titlu de creanță fiscală sau al unui titlu executoriu, după caz.”

“Art. - (1) În scopul exercitării activității de colectare a creanțelor fiscale, organul fiscal organizează, pentru fiecare contribuabil/plătitor, evidența creanțelor fiscale și modul de stingere a acestora. Evidența se organizează pe baza titlurilor de creanță fiscală și a actelor referitoare la stingerea creanțelor fiscale.”

„Art. 154 - (1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.”

Având în vedere dispozițiile mai sus invocate, organul fiscal emite titluri de creanță în baza cărora realizează colectarea creanțelor fiscale.

Astfel, potrivit art. 173 și art. 174 și art.176 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„Art. 173. – (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

Art. 174. – (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. [...]

(5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

Art. 176 - (1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) și art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,01% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Având în vedere prevederile legale de mai sus, rezultă că accesoriile se datorează pentru neachitarea la termen a obligațiilor fiscale, ca o măsură accesorie în raport cu debitul principal, în situația în care suma datorată în contul acestui debit a fost stabilită prin decizie emisă de organul fiscal, opozabilă plătitorului din momentul comunicării sau la o dată ulterioară acesteia.

De asemenea, obligațiile fiscale principale și accesorii se sting în ordinea vechimii prin încasare, iar pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată sau plata cu întârziere a creanțelor, debitorul datorează dobânzile/penalitățile de întârziere.

Stingerea obligațiilor de plată se face cu respectarea ordinii legale, expres prevăzută de Codul de procedură fiscală, republicat, iar accesoriile se calculează **numai** pentru neachitarea la scadență de către debitor a obligațiilor de plată.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, a evidenței fiscale, precum și a precizărilor organului fiscal, **se rețin următoarele:**

Prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.y/10.07.2018 organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice X au stabilit dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de **y lei**, calculate pe perioada 31.12.2017-10.07.2018, aferente obligațiilor fiscale principale restante, reprezentând impozit pe veniturile din activități independente ,diferențe de impozit anual de regularizat, CASS, CASS de regularizat, astfel:

- dobânzi aferente impozitului pe venit	y lei
- penalități aferente impozitului pe venit	yy lei
- dobânzi aferente diferenței de impozit anual de regularizat	yyy lei
- penalități aferente diferenței de impozit anual de regularizat	yyyy lei
- dobânzi aferente CASS	yyyyy lei
- dobânzi aferente CASS de regularizat	v lei
- penalități aferente CASS de regularizat	vv lei

Intrucât debitele principale nu au fost achitate până la data emiterii deciziei contestate, organele fiscale au calculat accesorii pentru perioada 31.12.2017-10.07.2018, în conformitate cu prevederile art.98 lit.c) și art. 173 alin.(5) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Prin urmare, având în vedere că domnul XY nu și-a achitat la termenele scadente debitele principale, potrivit dispozițiilor legale precizate pentru neachitarea obligațiilor fiscale înregistrate în evidența fiscală, acesta datorează dobânzi și penalități de întârziere de la data scadenței până la data stingerii prin plata efectuată a impozitelor și contribuțiilor.

Prin contestație petentul susține că deține un drept de creanță pentru suma de vvv lei care rezultă din Decizia civilă nr.x/2013, respectiv din Decizia x/2013 emise de Tribunalul X, un drept de creanță pentru suma de zz lei potrivit Deciziei civile nr.x/2017 emisă de Tribunalul X.

Potentul precizează că prin Încheierea civilă nr.x/12.07.2018 pronunțată de Judecătoria X în dosarul nr.8991/320/2018 a fost încuviințată executarea silită pentru suma de zzz lei, astfel fiscalul are de plată către el în total suma de www lei conform hotărârilor definitive până în momentul depunerii contestației.

În Referatul cu propuneri de soluționare a contestației nr. /13.08.2018 organul fiscal precizează că a efectuat compensarea sumei de vvv lei prin Decizia privind compensarea obligațiilor fiscale nr. /06.04.2016 cu o parte din obligațiile de plată restante pe baza Deciziei civile nr.x/2013 și a Deciziei civile x/07.05.2013 pronunțate de Tribunalul X.

Ulterior a fost desființată Decizia privind compensarea obligațiilor fiscale nr.x/06.04.2016 și s-a procedat la anularea din evidența fiscală a obligațiilor fiscale în sumă de vvv lei.

Față de cele constatate și ca urmare a emiterii Sentinței nr.x/29.03.2017 pronunțată de Tribunalul X în dosarul nr. x/102/2016 , definitivată prin Decizia nr.x/15.11.2017, pronunțată de Curtea de Apel X, organul fiscal a procedat din nou la compensarea obligațiilor fiscale datorate în contul „diferențe de impozit anual de regularizat” în sumă de vvv lei, scadente în perioada 2009-2012.

Astfel s-a emis Decizia privind compensarea obligațiilor fiscale nr.x/23.11.2017 pentru suma de vvv lei și ulterior în urma reanalizării modului de stingere a creanțelor fiscale prin compensare a fost îndreptată eroarea materială din cuprinsul acestei decizii prin Actul de îndreptare a erorilor materiale nr.x/22.12.2017. În cuprinsul Deciziei privind compensarea obligațiilor fiscale nr.x/23.11.2017 sumele scăzute au stins alte obligații

fiscale și nu cele reținute în Sentința nr.x/29.03.2017, pronunțată de Tribunalul X în Dosarul nr.x/102/2016, definitivată prin Decizia nr.x/2017/15.11.2017, pronunțată de Curtea de Apel X. Prin Actul de îndreptare a erorilor materiale nr.x/22.12.2017, în conformitate cu prevederile art.53 din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, s-a trecut la înlocuirea rubricii „Data stingerii prin compensare”.

Petentul a formulat contestație împotriva Deciziei privind compensarea obligațiilor fiscale nr.x/23.11.2017, solicitând restituirea sumei de x lei având în vedere că prin Sentința nr.x/29.03.2017 nu s-a reținut vreo stingere a obligațiilor fiscale.

În acest sens Administrația Județeană a Finanțelor Publice X a emis Decizia nr.x/19.03.2018 privind soluționarea contestației prin care s-a respins contestația având în vedere că la momentul dat petentul figurează în baza de date a organului fiscal cu obligații fiscale exigibile, iar restituirea sumelor de la bugetul de stat se efectuează doar în situația în care contribuabilii nu au înregistrate obligații fiscale restante.

Prin Decizia x/28.03.2017 pronunțată de Tribunalul X în Dosarul nr.x/x/2014 s-a dispus restituirea cheltuielilor de judecată în sumă de zz lei.

Ca urmare Direcția Generală Economică din cadrul MFP prin Adresa nr.x/10.01.2018 a solicitat compensarea obligațiilor fiscale restante pentru domnul XY cu obligația de plată a unor cheltuieli de judecată în favoarea acestuia, în sumă totală de zz lei.

Prin Decizia privind compensarea obligațiilor fiscale nr.x/18.01.2018 în temeiul prevederilor art.167 și art.168 din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, organul fiscal a efectuat compensarea sumei de zz lei cu o parte din obligațiile de plată datorate în contul „Contribuții de asigurări sociale de sănătate.”

Petentul a formulat contestație și împotriva acestei decizii de compensare, soluționată prin Decizia nr.x/02.04.2018 emisă de AJFP X-Serviciul Evidența Plătitori Persoane Fizice-Biroul Compensări Restituiri prin care s-a decis respingerea contestației, având în vedere că contribuabilul figura în evidența fiscală cu obligații de plată restante.

În situațiile de mai sus, compensarea s-a efectuat în conformitate cu prevederile Legii 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„Art. 165 Ordinea stingerii obligațiilor fiscale

(1) Dacă un debitor datorează mai multe tipuri de obligații fiscale, iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate obligațiile, atunci se stinge obligația fiscală pe care o indică debitorul, potrivit legii, sau care este distribuită potrivit prevederilor art. 163, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:

a) toate obligațiile fiscale principale, în ordinea vechimii, și apoi obligațiile fiscale accesorii, în ordinea vechimii;

b) obligațiile cu scadențe viitoare, la solicitarea debitorului.”

„Art. 167- Compensarea - (1) Prin compensare se sting creanțele statului sau unităților administrativ-teritoriale ori subdiviziunilor acestora reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat, de restituit sau de plată de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, cu condiția ca respectivele creanțe să fie administrate de aceeași autoritate publică, inclusiv unitățile subordonate acesteia.

(4) Dacă legea nu prevede altfel, compensarea operează de drept la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile.”

„Art. 168 - (8) În cazul în care contribuabilul/plătitorul înregistrează obligații restante, restituirea/rambursarea se efectuează numai după efectuarea compensării potrivit prezentului cod.

(9) În cazul în care suma de rambursat sau de restituit este mai mică decât obligațiile restante ale contribuabilului/plătitorului, se efectuează compensarea până la concurența sumei de rambursat sau de restituit.”

Nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației nici mențiunea petentului conform căruia prin Încheierea civilă nr.x/12.07.2018 pronunțată de Judecătoria X în Dosarul nr.8991n/320/2018 a fost încuviințată executarea silită pentru suma de zzz lei, deoarece nici această sumă nu se poate restitui dacă contribuabilul în cauză are înregistrate obligații fiscale restante.

În contextul considerentelor anterior prezentate și având în vedere prevederile legale în materie se reține că restituirea sumelor de la bugetul general consolidat al statului se efectuează numai în situația în care contribuabilii în cauză nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul de stat. Din Situația analitică debite plăți solduri rezultă că la momentul depunerii contestației contribuabilul figurează cu obligații fiscale neachitate în sumă totală de x lei din care impozit pe venit x lei, diferențe de impozit anual de regularizat x lei, CASS x lei și CASS de regularizat x lei.

Cu privire la afirmația contestatorului potrivit căreia conform Declarației de plăți anticipate pentru anul fiscal 2018 are de achitat cu titlu de impozit d lei, câte b lei pe trimestru ,se reține că pentru anul 2018 în contul impozitului pe venit nu au fost stabilite obligații cu titlu de plăți anticipate, întrucât sistemul de impozitare a veniturilor realizate de persoanele fizice a fost modificat în sensul autoimpunerii prin *Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice*.

Față de cele mai sus prezentate, întrucât prin contestație petentul nu prezintă motive de fapt și de drept privind modul de calcul al accesoriilor din care să rezulte o altă stare de fapt fiscală și nu face dovada stingerii obligațiilor principale asupra cărora au fost calculate accesoriile contestate pentru perioada 31.12.2017-10.07.2018, contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pentru suma de **y lei**.

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

1. Respingerea ca nedepusă în termen a contestației formulate de domnul XY împotriva Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr.x/31.12.2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X prin care s-au stabilit accesorii în valoare totală de **x lei** aferente impozitului pe venit, diferențelor de impozit anual de regularizat, CASS, CASS de regularizat.

2. Respingerea contestației ca fiind neîntemeiată formulată de domnul XY împotriva Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. y/10.07.2018 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice X pentru suma de **y lei** reprezentând accesorii aferente impozitului pe venit, diferențelor de impozit anual de regularizat, CASS, CASS de regularizat.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul X.